

ת"פ 9929/10/13 - מדינת ישראל נגד סאלח בלאלו

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 9929-10-13 מדינת ישראל נ' בלאלו

בפני כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סאלח בלאלו

הנאשם

גזר דין

הנאשם, בן 56 שנים, הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן בעבירות של הפרעה לשוטרי, נהיגה ללא רשיון וללא ביטוח, חציה באור אדום ונהיגה בשכרות.

כעולה מעובדות כתב האישום, ביום 5.6.12 נהג הנאשם בכביש 444 כשהוא עובר את הצומת באור אדום, בהמשך ולאחר שעוכב לבדיקה התבקש על ידי שוטרים להגיש תעודה מזהה אך טען שלא מחזיק בכל מסמך מזהה. בהמשך סרב לצאת מהרכב והחל להשתולל עד אשר נאזק. בעת עיכובו לתחנה, בבדיקת אלכוהול נמצא כי בדמו 465 מיקרוגרם לליטר אוויר נשוף. בנסיבות אלה נהג הנאשם כשהוא ללא רשיון נהיגה תקף וללא ביטוח.

לנאשם הרשעות קודמות הן בפלילים והן בתחום התעבורה. עולה מגליון ההרשעות התעבורתי, כי מעולם לא הוציא רשיון נהיגה, אך נתפס 6 פעמים כשהוא נוהג ללא רשיון או בפסילה. הרשעתו האחרונה היא מפברואר 2017, וקדמה לה הרשעה ממאי 2010, בה נדון לפסילה של שנתיים מלקבל רשיון. כן קיים לחובת הנאשם עבר פלילי בעבירות סמים, אלימות ורכוש, והוא נדון גם למאסרים בפועל. עם זאת, מאז שנת 2000 לא נדון למאסר ממושך.

ניתנו בעניינו של הנאשם תסקירים, המצביעים על כך שמדובר באדם המנהל אורח חיים שולי והתמכרותי, אינו עובד, ואינו בעל כוחות ומוטיבציה לעבור תהליך שיקומי. עם זאת, ההתרשמות היתה כי קיימת רגיעה במצבו ואין תיקים פתוחים, ועל כן המליץ שה"מ על עונש צופה פני עתיד.

בתסקיר העדכני צויין, כי בשנה האחרונה התגלתה בריאותו של הנאשם מחלת סרטן במצב מפושט. הוצגו מסמכים רפואיים רבים המלמדים כי מצבו הגופני מידרדר, הוא מאושפז לעתים קרובות בבית החולים ומקבל טיפול כימי

והקרנתי. הוא הדגיש כי בשל מצבו אינו משתמש בסמים וכי הפסיק לנהוג ונעזר לצורך הנסיעות לטיפולים בבנותיו.

מהמסמכים הרפואיים עולה כי הנאשם מאובחן כחולה סרטן ריאות עם הפרעה חסימתית קשה, עבר 10 מחזורי הקרנות, אובחנה ירידה במשקל, סובל מקושי נשימה, משיעול, מקושי בדיבור ומהקאות דמיות.

המאשימה טענה, כי במעשיו העמיד הנאשם בסכנה את חייו שלו ואת חיי הנוסע שהיה עמו ברכב וחיי המשתמשים בדרך וכן פגע ביכולת השוטרים לבצע את תפקידם נאמנה. המאשימה טענה כי צבר העבירות מחייב ענישה של מאסר בפועל לתקופה שבין 6 ל-20 חודשים, בהתאם לפסיקה שהוצגה, כאשר לטעמה לנוכח עברו המכביד בתחום התעבורה, ובעבירות דומות בפרט, יש לגזור על הנאשם עונש של מאסר בפועל ברף הגבוה של המתחם. כן ציינה המאשימה, כי הרשעתו המאוחרת כרונולוגית של הנאשם בנהיגה ללא רשיון הינה מינואר 2017, היינו לאחר פרוץ המחלה ולאחר שהורשע בתיק זה והופנה לתסקיר.

הסניגור טען, כי נוכח מצבו הרפואי הקשה של הנאשם, הוגשה על ידו בקשה לעיכוב ההליכים, אך מאחר שהנאשם כבר הורשע בדינו עובר לפריצת המחלה, לא ניתן היה על פי חוק לדון בבקשה.

הסניגור טען כי נוכח ההידרדרות מצבו הגופני, הנאשם מבלה את עיתותיו בין טיפולים רפואיים, ואינו מסוגל לנהוג. הוא ציין כי חלף זמן רב מאד מאז ביצוע העבירה, וכי אין מדובר בנהיגה בזמן פסילה ואף אין מע"ת בר הפעלה.

לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, אני סבורה כי לנוכח חלוף הזמן של חמש וחצי שנים מאז ביצוע העבירות, וההחמרה הקשה במצבו הרפואי, כאשר תוחלת חייו של הנאשם אינה ארוכה, הכף נוטה לעבר אי השתת מאסר בפועל על הנאשם, חרף הרצידיביזם שלו בעבירות הנהיגה ללא רשיון וביטוח.

ברי כי הנאשם אינו כשיר לביצוע עבודות שירות, וכי כליאתו מאחורי סורג ובריח תמנע ממנו לקבל באופן מסודר את הטיפול הרפואי לו הוא נזקק באופן יומיומי, לרבות אשפוזים תכופים.

בנסיבות אלה, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה בה הורשע.

אני מפעילה את הפסילה המותנית למשך חודשיים שנגזרה על הנאשם בת"פ 3943-05-10.

אני פוסלת את הנאשם מלנהוג למשך שנתיים, במצטבר לכל פסילה אחרת.

קנס בסך 2,000 ₪ או חמישה ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.4.18.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה אדר תשע"ח, 12 מרץ 2018, במעמד הצדדים.